

Milí rodiče,

Posílám pár slov, které bych chtěla za sebe říct. Ráda bych, abyste teď vnímali především spokojeného rodiče a šťastnou holčičku.

Vaši malí se vydávají na novou cestu, samostatně do kolektivu, stejně jako naše Elenka v jejích necelých 2 letech. Tímto bych chtěla poděkovat všem třem učitelkám Žabičkám za úžasný pomyslný plot, kterým Elence, na její cestě malou školkou, byly. Víím, že není úplně jednoduché vyslat dítě do školky (tím spíš, když není zcela samostatné) a předat za něj zodpovědnost „cizím“ lidem. Ale vše bude v pořádku. Důvěřujte jim. Věnují se dětem srdečně a opravdově, poskytnou jim náruč i pravidla. Pochopení i hranice. Laskavým způsobem jim vedou první kroky k samostatnosti ve všech směrech. Děti se s nimi cítí tak, jako by to byla vaše prodloužená náruč. Důvěřujte také dětem. Nesrovnávejte je s ostatními (jestli mají ještě plínku nebo si berou dudlík, jestli toho sní hodně nebo jsou vybíraví). Vše zvládnou v jejich správný čas. Netlačte na ně ani na sebe ve snaze vyrovnat se ostatním. Každé dítě se chová trochu jinak v domácím prostředí, za přítomnosti rodičů a mimo domov. Snažte se naslouchat, když k Vám budou přicházet rady a doporučení, je to cenná zpětná vazba. A především, důvěřujte také sobě. Jste skvělými rodiči. Věřím, že Vás někdy můžou napadnout myšlenky, jestli jste nedali děti do školky příliš brzy, jestli se jim věnujete dost, jestli mají co potřebují... Nic si nevyčítejte a dělejte to tak, abyste cítili spokojenost. Jen spokojený rodič může přivínout spokojené dítě.

V celkovém vývoji svým dětem přispějete, pokud budete postupovat intuitivně a citlivě rodičovsky s jasným vymezením svých i jejich hranic. Možná to bude znít jako fráze, ale snažte se společný čas strávit hodnotně – někdy totiž stačí vedle našeho dítěte jen být. Pozorujte je, mluvejte s nimi a usmívejte se.

Spokojený rodič